

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 15 stycznia 1960 r.

w sprawie norm ubytku naturalnego ziarna zbóż podczas przeladunku w elewatorach portowych

Na podstawie § 1 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 listopada 1955 r. w sprawie przekazania uprawnień do ustalania norm ubytków naturalnych oraz trybu opracowania, stosowania i kontroli tych norm (Monitor Polski Nr 127, poz. 1630) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla zbóż przeladowywanych przez elewatory portowe, a nie magazynowanych, ustala się normę ubytku naturalnego ziarna zbóż podczas przeladunku w wysokości do 0,07% dla portu Gdańsk i Gdynia oraz do 0,15% dla portu Szczecin, obliczaną od ilości stwierdzonej na wadze elewatora przy przyjmowaniu zboża przez elewator. Normę dla portu Szczecin ustala się na okres przejściowy do czasu doprowadzenia urządzeń elewatorowych do sprawności technicznej.

§ 2. Normy ubytku naturalnego przy przeladunku w elewatorach portowych obejmują całość strat powstałych od momentu zważenia zboża na wadze elewatorowej przy przyjęciu zboża do elewatora do momentu zważenia zboża na wadze elewatora przy wydaniu zboża z elewatora.

§ 3. Dla zbóż magazynowanych w elewatorach portowych oblicza się ubytek naturalny ustalony zarządzeniem

Ministra Skupu z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie norm ubytku naturalnego ziarna zbóż podczas magazynowania w jednostkach uczestniczących w obrocie (Monitor Polski Nr 106, poz. 1243).

§ 4. 1. Szczegółowy tryb postępowania przy stosowaniu normy ubytku naturalnego ziarna zbóż podczas magazynowania oraz sposób kontroli nad prawidłowym przestrzeganiem tej normy w odniesieniu do zbóż, którymi dysponuje przemysł zbożowo-młynarski, określają instrukcje wydane przez Centralę Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” w Warszawie.

2. Tryb postępowania przy stosowaniu normy ubytku ziarna zbóż podczas przeladunku określają instrukcje opracowane przez zarządy portów w uzgodnieniu z Centralą Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” w Warszawie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że dla poszczególnych elewatorów portowych począwszy od dnia przeprowadzenia ostatniej inwentaryzacji.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: S. Darski

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 21 stycznia 1960 r.

w sprawie zasad współpracy urzędów morskich z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Na podstawie art. 21 ust. 3 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowe organy administracji morskiej — urzędy morskie i podległe im kapitanaty i bosmanaty portów współpracują z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną na obszarze morskich portów i przystani oraz morskich wód wewnętrznych i terytorialnych, a w szczególności w zakresie stanu sanitarnego i kontroli przestrzegania przepisów higieniczno-sanitarnych na tych obszarach, na zasadach ustalonych w niniejszym zarządzeniu i przepisach wydanych na jego podstawie.

§ 2. 1. Zarządzenia sanitarne (lokalne przepisy sanitarne) organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, wydane na podstawie §§ 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1954 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania oraz zasad i trybu postępowania państwowych inspektorów sanitarnych (Dz. U. Nr 37, poz. 161), a dotyczące stanu sanitarnego i utrzymania czystości w portach, powinny być uzgodnione z właściwym urzędem morskim.

2. Projektowane przez urzędy morskie przepisy porządkowe (zarządzenia), o ile dotyczą zagadnień sanitarnych, powinny być uzgadniane z właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Urzędy morskie sprawują nadzór nad przestrzeganiem przez kapitanaty i bosmanaty portów zarządzeń sanitarnych dotyczących portów morskich i przystani.

§ 3. Udzielanie zezwoleń na budowę, przebudowę, zmianę budynków oraz innych budowli i urządzeń na obszarze morskich portów i przystani, jak również zatwierdzanie odpowiednich projektów technicznych przez urzędy morskie jako organy państwowego nadzoru budowlanego uzależnione będzie, niezależnie od innych uzgodnień wymaganych przepisami ogólnymi, od uprzedniego zaopiniowania projektów przez właściwego inspektora sanitarnego.

§ 4. 1. Stwierdzone przez organy kapitanatów (bosmanatów) portów przypadki naruszenia obowiązujących przepisów higieniczno-sanitarnych i zarządzeń wydanych na ich podstawie, dotyczących stanu sanitarnego portów morskich, przystani i statków, kapitanowie (bosmani) przekazują niezwłocznie do wiadomości portowego inspektora sanitarnego.

2. W przypadkach zwykłego zanieczyszczenia terenów i akwenów portowych kapitanaty (bosmanaty) portów wydają bezpośrednio doraźne zarządzenia porządkowe.

§ 5. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej przesyłają do właściwego urzędu morskiego odpisy protokołów kontroli sanitarnej statków, przeprowadzonej na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 15 września 1948 r. — Przepisy sanitarne w morskich portach handlowych i przystaniach (Dz. U. Nr 45, poz. 335).